

De nieuwe mens

door: Hugo Bouter

'(...) Daar u de oude mens met zijn daden hebt uitgedaan en de nieuwe hebt aangedaan, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft'.

Kolossenzen 3:9-10

Toen de volheid van de tijd was gekomen, kon er daadwerkelijk in plaats van de éérste Adam een nieuwe mens tevoorschijn komen. De uitdrukking 'de nieuwe mens' komt alleen voor in Efeziërs en Kolossenzen en wordt steeds in het enkelvoud gebruikt (Ef. 2:15; 4:24; Kol. 3:10). In tegenstelling tot de oude mens, het mensentype in de lijn van Adam, is er nu een nieuw mensengeslacht waarvan de opgestane Christus, de láátste Adam, het Hoofd is. Wij hebben als gelovigen de oude mens, alles wat ons kenmerkt als nakomelingen van de gevallen Adam, afgelegd en de nieuwe mens aangedaan, die de kenmerken van Christus vertoont. De nieuwe mens is de vrucht van Christus' dood en opstanding. Hij is Gods maaksel, in overeenstemming met God in ware gerechtigheid en heiligheid geschapen. Hij is in het bezit van de kennis van goed en kwaad (in tegenstelling tot Adam vóór de val), maar hij is niet onderworpen aan de macht van het kwaad (in tegenstelling tot Adam ná de val). Hij wordt gekenmerkt door ware gerechtigheid en heiligheid, dus door het afwijzen van het kwaad en het bestand zijn tegen de invloed ervan. Hij beantwoordt aan Gods gedachten en draagt de kenmerken van de Goddelijke natuur (vgl. Ef. 1:4 en 2 Petr. 1:4).

De nieuwe mens vormt dus een groot contrast met de oude mens, die in de dood van Christus zijn einde gevonden heeft. Het is een totaal nieuw, andersoortig menstype (kainos betekent: totaal nieuw van aard). Hij vertoont niet het beeld van Adam, maar van Christus. Het is ook een nieuwe, pasgeboren mens (neos betekent: nieuw qua tijd, van recente datum). Hij vertoont niet het aloude, bekende beeld van de eerste mens, maar het nieuwe en frisse beeld van de opgestane Heer. Onze oude mens is met Christus gekruisigd, zegt Romeinen 6:6. Daar gaat het erom dat het iets is dat door God tot stand gebracht is in de dood van Christus. Maar in Efeziërs en Kolossenzen ligt het accent anders. Daar staat dat wij de oude mens hebben afgelegd, hem hebben uitgedaan, en de nieuwe hebben aangedaan. Daar is het actief: wij hebben zélf de oude mens veroordeeld en erkend dat hij in de dood van Christus zijn einde heeft gevonden, en daarop de

nieuwe aangedaan. Wij hebben ons in het geloof vereenzelvigd met de gestorven en opgestane Heer.

Maar dat moet natuurlijk in de praktijk van het leven worden waargemaakt. Vandaar dat wij vanuit dit uitgangspunt de vermaning horen: 'Legt daarom af (...) en doet dan aan'. Wij hebben de oude mens verworpen en de nieuwe mens verkozen. Wij hebben de oude mens afgelegd en de nieuwe aangedaan en dit tot uitdrukking gebracht in de doop (Gal. 3:27). Dan is het ook vanzelfsprekend dat wij niet langer naar de oude maar naar de nieuwe mens leven, zodat de kenmerken van de nieuwe mens in ons leven openbaar worden. Dan zullen wij ook in práktische zin Christus aandoen en het vlees niet verzorgen om aan zijn begeerten te voldoen (Rom. 13:14).

De nieuwe mens is niet onafhankelijk, niet autonoom. Hij heeft een richtsnoer, een norm, en deze is van zeer bijzondere aard. De norm bestaat namelijk niet uit een aantal voorschriften, geboden en verboden, maar uit een Persóón. Christus is de Norm, de Leefregel voor de christen. En ook God de Vader wordt als Norm voor de christen genoemd. De nieuwe mens is immers overeenkomstig Hém geschapen. Daarom worden de gelovigen ertoe opgeroepen 'navolgers van God' te zijn, als geliefde kinderen (Ef. 5:1). Wij zien dan ook dat de beide wezenskenmerken van God in Zijn kinderen geopenbaard worden: liefde en licht (Ef. 5:2 en 8). In de brief aan de Kolossenzen vinden wij eveneens dat de nieuwe mens een Maatstaf, een Voorbeeld heeft. Daar wordt van de nieuwe mens gezegd, dat hij vernieuwd wordt tot kennis naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft (Kol. 3:10). En uit het verband kunnen wij opmaken dat hier Christus als de Schepper van de nieuwe mens wordt beschouwd. In de hele brief gaat het immers om de heerlijkheid van Christus, omdat de Kolossenzen gevaar liepen niet aan Hem vast te houden.

Christus is onze Leefregel, het Voorbeeld waarnaar wij veranderd worden en waardoor de innerlijke mens van dag tot dag 'vernieuwd' wordt (2 Kor. 3:18; 4:16). Zo

wandelen wij in 'nieuwheid' des levens, dienen wij in 'nieuwheid' van de geest en worden wij veranderd door de 'vernieuwing' van ons gemoed (Rom. 6:4; 7:6; 12:2). Wij leven een opstandingsleven in het licht van de opgestane Heer (Ef. 5:14; 1 Tes. 5:4-5), evenals de

zon over Jakob opging na zijn worsteling met God in Pniël en hij zijn wandel voortzette in het licht van een nieuwe dag.
